

Nr 53.

Av herr **Törnkvist** i Karlskrona, om anslag för iordningsställande av tilläggsplatser för fiskebåtar vid Torsö fiskeläge.

Statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet har icke funnit anledning att i det nu föreliggande statsregleringsförslaget begära anslag till understödjande av mindre fiskehamnsbyggnader. Statsrådet beräknar, att utöver 15,000 kronor, som icke disponeras utav av riksdagen förut för ändamålet anvisade medel, så stora besparingar torde kunna göras i de beräknade kostnaderna för till utförande redan bestämda fiskehamnar, att dessa medel torde förslå för ytterligare arbeten under statsregleringsåret. Men även dessa medel torde realiter om än icke formellt redan vara disponerade för vissa arbeten.

Till understödjande av mindre fiskehamnsbyggnader anvisade riksdagen för vart och ett av åren 1921 och 1922 300,000 kronor, för första halvåret 1923 100,000 kronor och för budgetåret 1923—1924 500,000 kronor. I den föreliggande statsregleringen är anslaget som nämnt helt och hållet indraget. Detta förhållande är ägnat att verka beklämmande för dem, som känna under vilka svåra förhållanden rikets idoga fiskarbefolkning lever och utför sitt arbete.

Anledning till denna forcerade och nästan förintande indragning av ifrågasvarande anslag skall här inte närmare beröras. Indragningen ger mig emellertid anledning att påkalla riksdagens uppmärksamhet för ett fiskesamhälle i Blekinge, som är statt i den svåraste nöd av brist på lämpliga tilläggsplatser för sina fiskebåtar och vars befolkning nu i flera år hoppats att få den hjälp för sin näringsutövning, som de behöva.

Detta fiskerisamhälle är *Torsö* i Mjällby socken i Blekinge län.

Tilläggsplatsens läge vid denna fiskeplats innanför en holmbarriär har karaktären av en naturlig hamnbassäng och som sådan har den förmodligen i århundraden tjänat sitt ändamål. Nu kan den icke längre användas. Dels har hamnbotten höjts genom tillförsel av slam och sand och dels äro fiskebåtarna nu större och mera djupgående än förr. Fiskebåtarna måste, sådana förhållandena nu äro, på sommartiden förankras ute på fjorden, där öppna havet ligger på, och i september eller början av oktober, när höststormarna väntas, måste de dragas upp på land, där de få ligga till fram på vårsidan, då väderleksförhållandena åter tillåta sjösättning. När fiskebåtarna på morgnarna komma utifrån havet med sin fångst, måste förankring ske ute på öppna fjorden, kvinnor och barn, som skola hjälpa till med att taga sillen ur

garnen, måste praktisera sig dit ut i småbåtar och utföra detta arbete ombord med alla de svårigheter, som därmed äro förknippade.

Det är ett trängande behov, att fiskesamhället får sina gamla tilläggsplatser tillfredsställande iordningsställda. Att bygga en fiskehamn är inte av behovet påkallat. Sannolikt skall det visa sig tillräckligt för lång tid framåt att något fördjupa bassängen vid den gamla tilläggsplatsen och därtill med en stenmur på vissa ställen förstärka holmens eget motstånd mot havsvågorna. En statens skyndsamma hjälp är här så mycket mera motiverad som det nuvarande tillståndet i hög grad förminskar de få möjligheter till förtjänst, som stå till buds för fiskets utövare, och därtill utsätter den fattiga befolkningen för risken av direkta förluster. Sådana ha redan drabbat dem, senast under senaste höststormar, då tre båtar spolierades.

Med stöd av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte för skyndsammast möjliga iordningsställande av tilläggsplatser för fiskebåtarna vid Torsö fiskeläge i Blekinge anvisa ett extra anslag av 30,000 kronor.

Stockholm den 19 januari 1924.

Algot Törnkvist.